

Flutirii

Alexandrina Spânu

FLUTURII

În veșnicia timpului
privesc, la fluturii
ce zboară lin
-din floare-n floare-.

Oricâte rele întâlnesc,
în metamorfozarea lor,
ei nu renunță și răzbesc
-la floarea ce-i așteaptă-.

La vânt și ploaie,
ei fac față,
în scurta lor
-frumoasă viață-.

Și au venit
s-arate tuturor,
că viața lor
-nu este fără rost-.

Deși adesea-i vezi în grup,
în tot ce fac,
ei singuri sunt și dedicați
-la datorie-.

Au un destin în viață;
Ei trebuie, să ajute natură,
să fie vie, să dăinuie
-în veșnicie-.

Doar adierea vântului
și raza caldă a soarelui,
i-ajută ca să zboare,ușor
- din floare-n floare-.

Chiar sunt cu toții,
cuminți și puri,
cu totul dedicați
-în rostul lor-.

De-ar fi și oamenii

la fel ca ei, cuminți,
și puri, și devotați
-în tot ce fac-.

Ce bine-ar fi!

Alexandrina Spânu - SPERANȚE